

Jubiliejinė Algirdo Venckaus tapybos kraitė

Spalio 10 dieną, Kupiškio viešosios bibliotekos parodų salėje, buvusių kareivinių pastate, atidaryta Algirdo Venckaus, šios bibliotekos direktoriaus, tapybos darbų paroda „Inventorizacija“ sutraukė gausų žiūrovų būrį. Paaiškęjo, kad ši ekspozicija ne atsitiktinė, bet jubiliejinė, jos autoriaus 60 gyvenimo metų prasmingas akcentas.

Banguolė
ALEKNIENĖ-ANDRIJAUSKĖ

METINĖ INVENTORIZACIJA

„Kiekvienai buhalterijai svarbus darbas yra metinė inventorizacija. Paprastai inventorizacija atliekama vėlyvą rudenį – materialinės vertybės pripažįstamos tinkamos tolesniam naudojimui arba nurašomos. Panašią kelių dešimtmečių kūrybinių darbų inventorizaciją atlieku ir aš, nes pagunda pasinaudoti tokia dėkinga parodos erdve yra pernelyg didelė. Vienoje vietoje matyti savo įvairiu metu kurtus darbus man pačiam svarbu. Nedažnai pasitaiko proga tokiu būdu apžvelgti savo darbus, atlikti jų peržiūrą ne dirbtuvėje, o retrospektyvinės parodos forma“, – apie savo kūrybos parodą kalbėjo A. Venckus.

Įdomu tai, kad 40 ir 50 metų sukaktis tapytojas irgi minėjo Kupiškio viešosios bibliotekos parodų salėje surengęs savo kūrybos parodas, kai dar nebuvo šios įstaigos vadovas, o darbuosvi švietimo srityje.

Parodos lankytojai šioje A. Venckaus darbų ekspozicijoje gali išsvysti

Buvusiose Kupiškio kareivinėse, Kupiškio viešosios bibliotekos parodų salėje, Algirdas Venckus pristatė savo tapybos darbų parodą. Kai kas įžvelgė jo panašumą į paties nutapyto paveikslą „Dėdė iš Amerikos“ personažą, tik ūsai ne tokie. Autorės nuotraukos

įvairios tematikos darbus. Tai paveikslai, kuriuose vyrauja Kupiškio miesto ir bažnyčios vaizdai, į kuriuos pažvelgta įvairiu rakursu. Taip pat Palėvenės parapijos, kurioje yra autoriaus giminės šaknys, vaizdai. Pasak A. Venckaus, tai įkvėpantis gamtos grožiu, architektūriniu paveldu mūsų krašto kampelis.

Savo darbuose autorius apmąsto artimesnę ir tolimesnę Kupiškio krašto praeitį. Šie paveikslai tapyti žvelgiant į senas fotografijas ir jose jam žintus garsius ir paprastus to meto žmones.

Tapybos darbų cikle „Metamorfozės“ ekspresyvia tapybos maniera perteikti bibliotekos pastato, buvusios sinagogos, rekonstrukcijos darbai, griuvusių estetika. A. Venckaus tapybos darbuose atsirado vietos ir

vaikystės bei jaunytės laikotarpiui, kurį autorius vadina trumpai – socializmu. Jis teigė turįs galvoje ne politinį kontekstą, o buitinių lygmenį – daiktus, interjerą. „Ar pajėgūs esame įsisąmoninti, kiek nužingsniavome per tris dešimtmečius. Kokie pokyčiai mus ištiko?“ – retoriškai klausė tapytojas.

Parodoje eksponuojami ir patys naujausi A. Venckaus darbai iš ciklo „Gamtos formos iš arti“. Šiuose darbuose autorius iš arti pažvelgia į kasdieniškas gamtos formas – augalus, vandenį. Jis sakė, kad tuos darbus nutapyti įkvėpė ir Lėvuo, upė lydinti per gyvenimą. Šis gamtos formų tapymas nėra savitiksliis, bet įkvepia nuolatinėms kolorito, kompozicijos, faktūrų, niuanso ar kontrasto paieškoms.

SVEIKINTOJAI PASKATINO PRISIMINIMUS

A. Venckų gimtadienio ir parodos atidarymo proga pasveikino ir rajono mero pavaduotojas, laikinai einantis mero pareigas, Algirdas Notkus, ir Kultūros, švietimo ir sporto skyriaus vedėja Jurgita Trifeldienė. Jie parodos autoriui šia proga įteikė Savivaldybės padėkos raštą už kūrybines iniciatyvas, skirtas Kupiškio miestui. Kūrybinės sėkmės, naujų temų ir idėjų jam linkėjo ir bendradarbiai, ir buvę kolegos mokytojai, ir kiti miestelėnai.

Paprašytas renginio svečių A. Venckus trumpai papasakojo, kada prasidėjo jo kelias tapybos, dailės link.

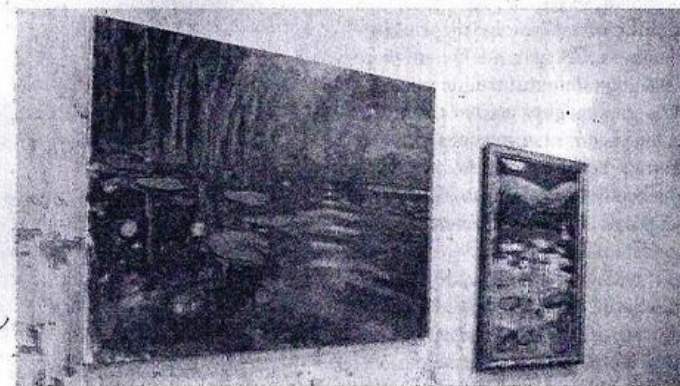
„Kai mokiausi tuometinėje Kupiškio Vlodo Rekašiaus vidurinėje mokykloje, ko gero, svarbiausia buvo pažintis su mokytoju Simonu Sidabru. Jis man įstrigo kaip vyras languotu švarku, su juoda barzdele. Švarko kišenėlėje šis mokytojas turėjo keturis spalvotus flomasterius, kurie tuo metu buvo naujovė ir tikras deficitas. Pradėjau lankyti jo vedamą dailės būrelį. Prasidėjo visokios parodėlės. Vienuoliktose klasėse gavau paskatinimą stoti į

tuometinį Vilniaus dailės institutą (dabar Dailės akademija). Žinoma, be papildomo pasirengimo jaunuoliui iš provincijos nebuvo jokių šansų iš pirmo karto ten įstoti. Teko pasimokyti šaltkalvio profesijos. Vėliau jausdamas, kad dar nesu pasirengęs dailės studijoms, pasirinkau studijuoti istoriją. Dailės akademijoje mokiausi 1995–1996 metais, kai prireikė persikvalifikuoti į dailės mokytojo profesiją“, – pasakojo A. Venckus.

Jis pašmaikštavo, kad pamažu per kelis dešimtmečius susiformavo priklausomybė nuo tapybos, nuo dažų kvapo ir jos, kaip ir kiekvienos priklausomybės, labai sunku atsikratyti. Tapytojas per renginį padėkojo ir žmonai Daliai, be kurios palaikymo ir stipraus užnugario vargiai būtų tiek visko nutapęs.

Renginį pajvairino ir sušildė ne tik sveikinimo, padėkos žodžiai, parodos salės prieigose spindėjusios žvakučių ugnelės, bet ir mokytojo Sauliaus Balio muzikinė programa.

Pasibaigus oficialioms kalboms dar ilgai netilo šurmuly, pabirus renginio dalyviams po salę prie paveikslų.

Naujausi Algirdo Venckaus paveikslai gamtos tema.